

[Søren Hansen]

le sende eller afhente bånd og få dem hjem i maskiner og tilbage igen osv. Jeg mener ikke, at vi med dette lovforslag løser det problem, som vi i øvrigt har til behandling, men jeg siger bare, at vi her har en mulighed for at undersøge virkningerne og mulighederne for med denne metode at løse et problem på en væsentlig mere hensigtsmæssig og praktisk måde, end det pågældende forslag i øvrigt giver mulighed for.

Da jeg nu er kommet herop, vil jeg gerne sige til hr. Flemming Jensen, at socialdemokratiet i denne forbindelse ikke er bange for at fremme konkurrencen mellem forskellige producenter på det område, der er tale om, når det gælder at etablere antenneanlæg, specielt da ikke, fordi konkurrencen her tydeligvis vil medføre bedre og billigere produkter, altså klare fordele for brugerne. Det kan undre lidt, at det konservative folkeparti har så store betænkeligheder, som det kom til udtryk her.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal kun give en ganske kort kommentar, fordi fru Janne Normann stillede mig et direkte spørgsmål. Ideen i hele dette lovforslag er at gennemføre en forsøgsordning, både hvad angår programindholdet, og hvad angår den tekniske side af driften af lokalradio. Derfor er jeg naturligvis ikke parat til på nuværende tidspunkt at formulere retningslinjer for, hvorledes disse programmer skal tilrettelægges; det ville gå fuldstændig imod hele forsøgets idé.

Fru Janne Normann gør tværtimod det, at hun forudskikker erfaringer, som i givet fald kan gøres af forsøgsrækken, ved at sige, at hun er overbevist om, at hvis det ikke er professionelle, der udformer programmerne, vil det gå ilde. Jeg har ikke en sådan forhåndsforventning, men vil gerne lade mig belære af de forsøg, vi vil foretage.

Forudsætningen for forsøgsvirksomheden er alene den, at man gennem regionale udsendelser skal supplere kommunikationsmulighederne inden for det lokale område, og at programvirksomheden må omfatte en så alsidig behandling som muligt af lokale emner og problemer. Hvilken form det da vil få, må vise sig igennem de forsøg, der rent konkret vil blive udført.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

For at undgå enhver form for misforståelse vil jeg gerne i anledning af hr. Bertel Haarders sidste indlæg sige, at private antennefirmaer ifølge lovforslaget fortsat vil kunne udføre arbejde i entreprise, hvis det ønskes. Samtidig må jeg minde om, at der er forskel på at eje et fællesantenneanlæg og udføre arbejdet med etablering af anlægget. Hvis man så herefter ville spørge mig, hvorfor kun de direkte implicerede ejere og brugere, kommunerne og teleadministrationerne, kan få tilladelse til at oprette og drive fællesantenneanlæg, er svaret efter min opfattelse meget klart. Det kan ikke være rigtigt, at kabelnet skal ejes på kommerciel basis. At give teleadministrationerne adgang til et sådant ejerskab er der efter min opfattelse intet betænkeligt ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.
[Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 27/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det lovforslag, der er fremsat, går ud på, at man ved en mindre ændring af ophavsretslovens § 18, stk. 2, skal skabe mulighed for, at bl. a. bibliotekscentralens lydbøger

[Ministeren for kulturelle anliggender]

kan udlånes gennem folkebibliotekerne til en større gruppe af brugere, end tilfældet er i dag, nemlig til læsehandicappede, uanset om de kan siges at være læsehandicappede på grund af invaliditet. Det indeholdes i den nuværende lov som en forudsætning, at dette skal være tilfældet. Udtrykt lidt mere praktisk vil det altså dreje sig om, at brugerne af disse lydbøger ikke alene er blinde og svagtseende, men også læseretarderede, ordblinde o. lign.

Jeg vil gerne sige først, at jeg tror, vi alle kan være enige om, at intentionerne bag dette lovforslag er rigtige, og jeg vil gerne i den forbindelse nævne i øvrigt, at en beskrivelse af brugergruppen, som dette lovforslag gerne vil tilgodese, faktisk allerede er formuleret som en fortolkning af samme § 18 af kulturministeriet i 1974 som svar på en forespørgsel fra bibliotekstilsynet.

Jeg ønsker altså også brugergruppen udvidet, men jeg er ikke enig i den fremgangsmåde, som dette lovforslag foreslår.

Når jeg til trods for stor sympati for formålet ikke kan støtte forslaget på nuværende tidspunkt, hænger det sammen med, at jeg principielt ønsker, at problemer som det foreliggende ikke skal udløse ændringer i ophavsretslovgivningen, i hvert fald skal der være overordentlig stærke og tvingende grunde til at gøre indgreb i forfatternes ophavsret. Jeg er af den opfattelse, at et problem som dette skal søges løst ved aftaler, ved forhandlinger mellem de implicerede parter, og alene hvis dette ikke lykkes, må man gribe til ændringer i lovgivningen, og her savner jeg nok lidt dokumentation i det foreliggende lovforslag med hensyn til en sådan mulighed.

Den såkaldte § 18 er jo en tvangslicensbestemmelse, og den indebærer, at man principielt kan indlæse lydbøger uden samtykke fra forfatteren, dog mod et vederlag. Men helt siden ophavsretslovens tilblivelse i 1961 har det været god sædvane, at biblioteksområdet har aftalt sig til rette med Dansk Forfatterforening. Aftaler er søgt truffet så sent som i februar 1976 mellem bibliotekscentralen og Forfatterforeningen, og jeg er også bekendt med, at der senere er ført forhandlinger med Forfatterforeningen om en udvidelse af ordningen, således at også de grupper, som SF nævner i sit lovforslag, kan få adgang til lydbøgerne.

Når nu Forfatterforeningen har været tilbageholdende med at gå med til en sådan udvidelse, hvad Forfatterforeningen har, skyldes det, efter hvad jeg har kunnet få oplyst, bl. a., at forfatterne efter de gældende biblioteksafgiftsregler ikke får nogen biblioteksafgift for udlån af lydbøger. Dette er netop et spørgsmål, som jeg venter at vi kan få løst ved det biblioteksafgiftsforslag, som jeg agter at fremsætte i løbet af foråret i sammenhæng med fremsættelsen af et lovforslag om bibliotekslovens revision, og jeg mener, at en meget væsentlig hindring for en løsning af lydbogsproblemet vil være ryddet af vejen hermed. Derfor mener jeg ikke, det er rimeligt, at vi nu gennemfører den foreslåede udvidelse af tvangslicensbestemmelsen i § 18, men jeg vil give tilsagn om, at jeg vil lade kulturministeriet tage en drøftelse med Forfatterforeningen og bibliotekstilsynet for at få sikkerhed for, at de i SFs lovforslag nævnte handicapgruppers behov for lydbøger bliver rimeligt tilgodeset. Denne fremgangsmåde vil jeg foretrække, og af disse grunde vil jeg ikke på nuværende tidspunkt anbefale det fremsatte lovforslag til vedtagelse.

Mette Groes (S):

Hovedideen i SFs lovforslag, at give alle læsehandicappede adgang til brug af båndbøger, uanset om deres handicap kan karakteriseres som egentlig invaliditet, er både sympatisk og fornuftig. Jeg vil gerne på min gruppes vegne udtrykke min glæde over ministerens positive holdning til problemets reelle løsning og erklære mig enig med hende i, at kan det ske ved forhandling, må det være fuldt så godt som en egentlig lovændring.

Ministeren er i sin holdning til problemet i overensstemmelse med bibliotekskommissionen, som i sin betænkning nr. 878, side 158, udtaler følgende:

»... lydbøger bør ... kunne udlånes ikke blot til invaliderede, men til alle læsehæmmede, og kommissionen finder det ønskeligt, at der søges en sådan ordning tilvejebragt enten ved lov eller ved aftale.«

Jeg er sikker på, at ministerens interesse for og løfte om en konkret indsats for problemets løsning vil vække glæde såvel i bibliotekstilsynet, som længe har ønsket problemet løst, som i Landsforeningen for Ordblin-

[Mette Groes]

desagen i Danmark, som også er i clinch med ministeriet om sagen.

Min gruppes holdning til lovforslaget er altså den, at de læseretardedede bør have adgang til lydbøger, og at der snarest bør gøres, hvad der er praktisk muligt, for, at det sker, gerne ad forhandlingsvejen først.

Brøndsted (V):

Helt umiddelbart ser det jo så enkelt og også ganske uskyldigt ud, og man siger til sig selv: det kan der da vist ikke ske noget ved, og samtidig er hele gruppen af ordblinde, læseretardedede, en gruppe, der i høj grad trænger til støtte og hjælp. Det er ofte ulykkeligt stillede begavede mennesker, der af andre anses for at være dumme og dovne, og derfor er det med megen sympati, man må se på, at der findes veje til, at også de kan få adgang til litterære værker osv.

Men sagen er måske ikke så enkel endda. Der er jo en baggrund for, at der står »anden invaliditet«. Det er selvfølgelig en form for beskyttelse, som § 18, stk. 2, 1. punktum, skal værne om, og så må vi jo også sige, at det er meget svært virkelig at få dokumenteret og konstateret, hvem der har invaliditeten ordblindhed. Men da jeg mener, at man godt kan kalde det en invaliditet, er problemet at konstatere og dokumentere, at det er dem, der har behovet, der får hjælpen, og det er jo ikke alene af beskyttelsesmæssige grunde, men også fordi det er en begrænset mængde, vi har af lydbøger. Derfor er det meget væsentligt, at de virkelig bliver brugt af dem, der har behovet for dem, og jeg mener altså, at gruppen her også har det, men jeg mener ikke, at det gøres ved at slette »anden invaliditet«.

Ophavsretsloven er jo en beskyttelseslov, og derfor finder jeg det meget væsentligt, at det er aftaler mellem forfattere og udlånere, der er med til at fastsætte reglerne for, hvordan det skal foregå, for det kan være en stor åbning og en åbning, der ikke alene lægger beslag på materiale, men som også kan foranledige misbrug, og jeg synes ikke, at der skal kunne laves spekulation i slige sager.

Alt i alt mener jeg, det er vigtigt, at vi får undersøgt behovet for, at ordblinde og andre læsehæmmede får adgang til disse bånd. Jeg synes også, det kunne være rimeligt måske at tage det sammen med den behandling af biblioteksloven, som ministeren har lovet os at

vi skal komme i gang med i løbet af denne samling, og så prøve på at få afklaret, hvordan man finder frem til nogle kriterier for udlånet. Endelig kan vi også få de indhøstede erfaringer, og dem har vi jo god tid til at arbejde med indtil sommerferien.

Gerda Møller (KF):

Jeg tror, at alle vi, der kan se normalt, er helt klar over, hvor vanskeligt det kan være at leve med i alt, hvad der foregår i samfundet, hvis man er læsehandicappet. Hvis man ikke kan læse trykte tekster, er man afskåret fra at følge med i, hvad der foregår i den daglige debat, og man har også svært ved selv at skaffe sig øget baggrund for emner, som man specielt er interesseret i. Derfor forstår vi godt i det konservative folkeparti baggrunden for det fremsatte lovforslag om, at også mennesker, for hvem det ikke er muligt at læse uden uforholdsmæssigt store anstrengelser og ulemper, eller for hvem læsningen tager urimeligt lang tid, at de også kunne ønske sig at kunne gøre brug af lydbøger.

Vi er klar over, at der kan være nogle problemer forbundet med at få dette spørgsmål løst, men vi er meget positive over for det, og hvis det kan ske ved forhandling, som ministeren var inde på, vil vi synes, at det er en god udvej. Nogle af problemerne var ordføreren for venstre inde på, bl. a. afgrænsningen og dokumentationen, men det er vel et spørgsmål, der vil kunne løses, så vi vil være positive i udvalgsarbejdet.

Voigt (FP):

Jeg synes, det var en slem gang hykleri, ministeren kom med, fordi det, der skinnede igennem hos ministeren, var: lad endelig forfatternes interesser blive tilgodeset, før vi tager hensyn til svagtseende, ordblinde osv. Det synes jeg var hykleri, så det klodsede. Ministeren sagde jo, at hun var enig i intentionerne, men det, der ligger bagved, er selvfølgelig, at regeringen ikke ønsker, at et oppositionsparti skal få et forslag vedtaget her. Det skal regeringen have raget til sig og puttet ind i noget andet, i dette tilfælde bibliotekslovgivningen.

Jeg kan tilsige SF vores fulde støtte. Jeg fatter simpelt hen ikke, at der har været debat om dette forslag. Jeg troede, samtlige

[Voigt]

ordførere gik op og sagde tak til SF for fremsættelsen af dette lovforslag. Der skal i hvert fald lyde en tak fra fremskridtspartiet.

Janne Normann (RV):

Der er nogle ophavsretsproblemer i dette lovforslag, men jeg var meget beroliget ved at høre både socialdemokratiets ordfører og kulturministeren kommentere det. Jeg synes, det lover godt for en god vilje hos regeringen til at få løst disse ophavsretsproblemer.

Vi kan tilsige SF fuld støtte til lovforslaget.

Arne Melchior (CD):

Dette stykke arbejde fra filigranværkstedet køber vi. Atter en gang har fru Ingerlise Koefoed gjort et fornuftigt stykke arbejde for den gruppe af befolkningen, som vi i hvert fald i går alle sammen var enige om at ville gøre noget for på forskellig måde. Det her synes jeg er så let og enkelt. Jeg er overbevist om, at hvis der oprindeligt havde været nogle, der havde været lige så vågne, som fru Ingerlise Koefoed nu har været, ville der have stået sådan i loven, som denne ændring tilsiger, og så ville ikke en kat have gået i den anledning. Det er jeg fuldstændig overbevist om.

Jeg ved ikke, hvad det er for en forfatterpleje, man nu pludselig driver her fra visse sider. Jeg vil meget gerne stå mig godt med forfatterne, og jeg har den største sympati for dem og deres uvurderlighed som for andre kunstnere, men jeg må atter en gang minde om, at man nu har været 3½ år om ikke at give forfattere til bøger, hvor der er mere end én forfatter, bibliotekspenge. Det kommer ikke ud af stedet trods det, at vi gentagne gange har sager i finansudvalget om merbemanding til kulturministeriet. Men det kommer ikke ud af stedet, og her gør man en kæmpeuret mod en masse forfattere. Hvad er det for nogle vanskeligheder, der skulle være med forfatterne i denne sag? Det må kulturministeren da kunne klare med en opringing til eller en frokost med Hans Jørgen Lembourn; det er jeg overbevist om at forfatterne absolut vil tilslutte sig. Derfor kan jeg slet ikke fatte, at man ikke – især ikke i lyset af den debat, vi havde i går – sagde, at denne her er kringeling, det laver vi hurtigt, for jeg kan godt se, at den bibliotekslov, vi skal have senere på foråret, bliver ikke fær-

digbehandlet i år. Om den bliver færdigbehandlet i næste samling, vil jeg sætte et helt antal spørgsmålstegn ved. Se dog at få de småting, der kan forbedre livet og dagen og vejen for mennesker, ordnet netop hen ad vejen, og lad være med at blive ved med at skubbe dem foran!

Wilhelm (VS):

Vi vil også gerne takke SF for lovforslaget. Vi er ganske enige i det, man tilstræber med dette forslag, og vil støtte det. Det er da nok muligt, at der kan være nogle tekniske indvendinger, som hr. Brøndsted var inde på. Jeg har da f. eks. luret på, at hvis man tager forslaget direkte efter ordlyden, så vil ethvert barn i forskolealderen have krav på at låne lydbøger, for sådan er det jo faktisk formuleret; de kan af anden grund ikke læse, og dermed er de omfattet. Men det klarer vi nok under udvalgsarbejdet, og jeg vil i hvert fald, hvis der skulle være vanskeligheder med det, sige: hellere give 5 for mange adgang til lydbøger end én for lidt. Det kan vi sagtens bære. Det er vist oven i købet sådan, at det ikke er dyrere at udvide bestanden af lydbøger end at udvide bestanden af andre bind, traditionelle bind, i hvert fald ikke væsentlig dyrere.

Det er klart, at en større efterspørgsel kan føre til, at der er noget mere økonomi i det, men det er vel også en større efterspørgsel, man tilstræber med dette lovforslag. Man tilstræber vel faktisk at give folk, der ellers har været det forment, adgang til disse værdier, og derfor hellere nogle for meget, der får denne adgang, end nogle for få.

Steffensen (KrF):

Det foreliggende lovforslag med den lille ændring er vi meget positive over for i kristeligt folkeparti. Jeg må også nok sige, at det var selvfølgelig rart at høre, at ministeren havde den samme positive indstilling og en positiv holdning til at løse problemet, men jeg synes også, man kan være bange for, at det er for lidt konkret. Jeg kan kun sige, at vi kan fuldt ud støtte dette forslag fra SF; vi mener faktisk ikke, at vi bør afvente hverken biblioteksloven eller andre ting. Vi synes sådan set, at der her er et område, som vi bør hjælpe på omgående, og vi vil i hvert fald tilsige SF fuld støtte til dette lovforslag.

Mølgaard (DR):

Også retsforbundet vil gerne sige forslagsstillerne tak for dette initiativ. Vi lukker ikke øjnene for, at det ikke er aldeles ukompliceret at gennemføre lovforslaget, men lad mig sige uden modifikation, at vi meget gerne støtter det. Det er et godt og rimeligt forslag til gavn for en vanskeligt stillet medborgergruppe. Læseretarderede og svagtseende bør have dette kulturformidlingstilbud.

Ophavsretsproblemet må da være til at overse, al den stund der jo ikke i væsentlig grad er tale om at konkurrere med andre indtægtsgivende kulturformidlingsveje, set fra indehaverne af ophavsrettens side. Det koster dem praktisk taget ikke noget. Lad os få en hurtig løsning på det miniproblem, der er tilbage; det må kunne ske, så lovforslaget hurtigt kan gennemføres.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at takke for den gennemgående meget positive behandling, lovforslaget har fået. De indvendinger, der er kommet imod det fra kulturministerens og socialdemokratiets side, havde jeg sådan set ventet. Jeg har hørt dem før, og de forbavser mig ikke så forfærdelig meget.

Det er da rigtigt, at dette vil medføre en vis ændring af ophavsretslovgivningen, og det er da også rigtigt, at man har ført forhandlinger med Forfatterforeningen netop om at udvide lydbogsbrugerne til også at være de stærkt læseretarderede, de ordblinde osv., og at man foreløbig ikke har fået noget ud af det.

Jeg ved godt, at Forfatterforeningen, som jeg selv er medlem af, bl. a. bruger det, at man ikke får biblioteksafgift af lydbøger, til at sige, at så kan vi ikke udvide kredsen af lydbogsbrugere. Vi må have den biblioteksafgift nu og her.

Jeg er enig med Forfatterforeningen i, at det er urimeligt, at man ikke får biblioteksafgift af lydbøger, men jeg er ikke enig med Forfatterforeningen i, at problemet skal løses ad denne vej. Det er et generelt problem, og det skal sandsynligvis løses i forbindelse med biblioteksloven, men der er ikke noget i vejen for, at man alligevel her og nu kan vedtage det lovforslag, jeg har fremsat, og man må da også meget gerne endnu en gang prøve at forhandle med forfatterne om det. Jeg havde

da heller ikke forventet, at dette forslag ville blive vedtaget, uden at man i hvert fald havde haft en snak med forfatterne.

Men det er vigtigt, at man skubber på, og jeg er glad for, at kulturministeren i hvert fald vil genoptage forhandlingerne. Jeg forventer faktisk nu, at forfatterne siger: nu må det være, vi kan ikke blive ved med at sidde her og være så tilbageholdende.

Hr. Brøndsted talte om invaliditet og sagde, at ordblindhed også var en invaliditet. Men det er jo netop det, der er det vanskelige ved denne paragraf i ophavsretsloven, at ordblindhed ikke fortolkes som invaliditet. Man har, så vidt jeg har forstået af det, jeg har set omkring spørgsmålet om denne § 18, stk. 2, fortolket invaliditet i invaliderettens betydning, og efter den kan man altså ikke få invalidepension for at være ordblind, altså er ordblindhed ikke invaliditet. Men jeg tør næsten vædde på, at lovgiverne i sin tid i 1961, da de lavede § 18, stk. 2, aldeles ikke har tænkt på, at det var den fortolkning, man skulle bruge, af ordet invaliditet. Jeg tror simpelt hen, at de, troskyldigt som vi andre, har troet, at det her drejede sig om at skaffe materiale til folk, der ikke kan læse en almindelig bog, men som har krav på de samme litteraturoplevelser, de samme muligheder for information som andre, der kan læse en trykt tekst, og netop derfor synes jeg også, det var rimeligt, at man fjernede ordet »invaliditet«, da det er det, der synes at være en hindring for en rimelig brug af ophavsretsloven. Forfatterne får jo deres penge for det, de får deres afgift for det. Det, de ikke får, er biblioteksafgiften, og den skal de have på et eller andet tidspunkt, men over en anden lovgivning end denne.

Jeg vil i øvrigt sige, at det er klart, at der kan komme nogle vanskeligheder med at definere brugergrænsene, og at vi må prøve under udvalgsarbejdet at komme nærmere en definition, for selvfølgelig er det ikke meningen, at førskolebørn skal kunne låne lydbøger, selv om jeg såmænd ikke synes, at det gjorde så forfærdelig meget, om de kom til at lytte med på en en gang imellem. Der findes for øjeblikket ca. 700 lydbøger produceret af bibliotekscentralen; deraf er 30 pct. for børn, og jeg synes, at når man tænker på, hvor vanskeligt det er for voksne læseretarderede overhovedet at skaffe sig noget læsemateriale, hvor lidt tilrettelagt læsemateriale der er

[Ingerlise Koefoed]

for ordblinde og andre læseretardedede voksne, og hvordan det materiale trods alt er tilrettelagt, er det helt urimeligt, at de mennesker ikke skulle have adgang til den litteratur, som andre mennesker har adgang til, bare fordi den fremtræder i en anden form end den trykte, og bare fordi man i ophavsretsloven har skrevet »invaliditet«, hvor man egentlig sikkert har ment »læsehandicap i udstrakt grad«.

Jeg glæder mig til at gå videre med dette i udvalget. Jeg takker endnu en gang for den venlige indstilling til lovforslaget. Jeg håber, den venlige og åbne indstilling fortsætter under udvalgsarbejdet, så vi kan blive færdige med dette lovforslag i år.

(Kort bemærkning).

Brøndsted (V):

I stedet for at slette »på grund af invaliditet« kunne man så ikke bare skrive kort og godt: »og læsehandicappede«? Det vil jeg gerne have med her for at få ministerens svar herpå. Så er der da ikke noget at diskutere, og så har vi det med.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne præcisere et punkt i mit indlæg, navnlig med henblik på hr. Arne Melchior's indlæg og et par andre efterfølgende.

Jeg har ikke givet til kende, at jeg ønskede at udsætte løsningen af dette problem til bibliotekslovens vedtagelse. Jeg har givet udtryk for, at det er min forventning, at det vil være muligt her og nu at opnå en forhandlingsløsning på problemet i lyset af de forandringer, de nye regler, som ventes vedtaget ved bibliotekslovens revision med hensyn til afgifterne. Der er altså ikke tale om, at jeg ønsker at udskyde problemets løsning, men alene om, at jeg ønsker problemet løst ved forhandling og ikke ved indgreb i forfatterens ophavsret, og jeg kunne forestille mig, at det vil gå således, at problemet er løst ved forhandlinger, allerede inden lovforslaget er færdigbehandlet i udvalget.

Men jeg vil da gerne sige, at hvis problemet modsat min forventning ikke skulle løses ved forhandling med Forfatterforeningen, har jeg intet at indvende imod at komme tilbage med et forslag om en muligvis midlertidig regulering, når vi senere på året, hvil-

ket jo er bebudet i statsministerens åbningstale, skal drøfte visse andre ændringer i ophavsretsloven på grundlag af en første delbetænkning, der netop nu er afgivet af ministeriets sagkyndige ophavsretsudvalg.

Men stadig væk, jeg synes ikke, man skal skyde spurve med kanoner, og lige så vigtigt, som jeg synes det er at få dette forhold bragt i orden, lige så vigtigt synes jeg det er, at vi bruger den mindst dramatiske og mest tilgængelige fremgangsmåde til løsningen.

Arne Melchior (CD):

Jeg er da glad for at være blevet retledet derhen, at ministeren mener, at det kan gå så hurtigt. I den første tale sagde ministeren ikke noget om, at det var noget, der skulle ske nu sporenstregs, og det håber jeg det vil gøre, fordi jeg som allerede sagt én gang ikke kan tænke mig, at det indeholder nogen som helst vanskeligheder. Jeg har eftersøgt et gammelt ordsprog for at kunne citere det rigtigt – det lykkedes mig ikke – men der er noget om, at et gammelt ord siger: sværere problemer klarer vi med det samme, miraklerne tager lidt længere tid. Dette problem må da siges ikke engang at være særlig svært, så jeg forventer og holder altså ministeren fast ved tilsagnet om, at det er noget, der sker, inden udvalget næsten rigtig kan få fart på i denne sag. Og så er hr. Brøndsted's idé da sikkert meget spiselig. Det har fru Ingerlise Koefoed sikkert mere forstand på, da hun har studeret problemet nøjere, om det bliver i den eller i den anden form. Jeg glæder mig til, at denne lille sag bliver ordnet positivt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Ove Jensen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervsmæssige investeringer. (Lovforslag nr. L 60).

Skatte- og afgiftsudvalget har endvidere afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom. (Ophævelse af fonde og ændring af fordeling af proventet af frigørelses- og afståelsesafgiften). (Lovforslag nr. L 99).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugs- og fiskeriudvalget (6/2 81):

Udtræder: Poulsgaard (FP)

Ny stedf.: Ernst Schmidt (FP)

Markedsudvalget (6/2 81):

Udtræder: Tang Sørensen (FP)

Nyt medl.: Erlendsson (FP)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. februar 1981 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.01
